

گزارش نماینده خاص سرمنشی به شورای امنیت

گزارش به شورای امنیت

توسط رزا اوتونبایوا، نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای افغانستان، نیویارک،

۲۶ سپتمبر ۲۰۲۳

[طبق متن ارائه شده]

آقای رئیس،

هنگامی که کوفی عنان، سرمنشی سابق سازمان ملل متحد در ماه دسمبر ۲۰۰۱ جایزه نوبل را دریافت می کرد، سخنرانی خود را با این جمله آغاز کرد: "امروز در افغانستان یک دختر به دنیا خواهد آمد".

حالا او کیست؟ آیا او یک محصل پوهنتون است که برای ادامه تحصیل مجبور به تبعید شده است؟ آیا او یک فرد مسلکی واجد شرایط است که چند ماه قبل یک شغلی داشت، اما اکنون در خانه حبس شده؟ یا اینکه مانند یک زن جوانی است که تیم یوناما اخیراً با او در جنوب غرب افغانستان ملاقات کرد: دختر یک مادر بیوه، دختری که به دلیل جنگ هرگز به مکتب نرفته بود و نگرانی اصلی هر روز او یافتن آب کافی برای خانواده اش است؟ این مثال های مختصر معضلات و پیچیدگی های امروز افغانستان را بیان می کند. پاسخ های ساده ای وجود ندارد.

بعنوان یک مثال اخیر، جوامع افغانستان، از اثر تأثیرات سه سال خشکسالی متأثر شده است. در کشوری که نزدیک به هشتاد درصد از جمعیت آن به زراعت وابسته اند، تغییر اقلیم و کمبود آب تأثیرات مخربی بالای زندگی مردم بجا می گذارد. افغان ها در مناطق کم آب می گویند که اگر آب نداشته باشند، همه چیزهای دیگر نیازمندی درجه دوم است. یک والی اداره حاکم به آنچه "مهاجرت وارونه" می نامد اشاره کرد: خانواده ها از جایی که به جز آب همه چیز دارند، به جایی مهاجرت می کنند که جز آب چیزی دیگر ندارند.

آقای رئیس،

در رابطه به موضوع حقوق بشر، از زمان گزارش قبلی ام تاکنون، یوناما سه گزارش در مورد حقوق بشر منتشر کرده است: اول، تأثیر مواد انفجاری تعبیه شده بالای افراد ملکی؛ دوم، در مورد نقض عفو عمومی اعلام شده توسط خود مقامات اداره حاکم در برابر مقامات دولتی و اعضای نیروهای مسلح سابق؛ و سوم، برخورد با زندانیان. این گزارش ها تخطی های حقوق بشری توسط مقامات اداره حاکم در تضاد با قوانین بین المللی را ثبت نموده است. در بسیاری از موارد، تخطی ها از دستورالعمل های خود رهبر طالبان، به عنوان مثال، منع شکنجه و بدرفتاری نیز وجود داشته است. چنین تخطی ها ترس و بی اعتمادی را ایجاد می کند که ادعا های مشروعیت داخلی توسط مقامات اداره حاکم را تضعیف می کند.

من پاسخ های همکاری کننده از طریق وزارت امور خارجه اداره حاکم را در ارتباط به گزارش های ماقبل از انتشار آن را تأیید می کنم. پاسخ های تحریری آنها را می توان در ضمیمه هر یک از این گزارش ها پیدا کرد.

گزارش های حقوق بشر یوناما بر مشارکت و قادر ساختن مقامات اداره حاکم جهت ایجاد یک نظام حکومتداری پاسخگو، از جمله پولیسی که به نرُم ها و معیار های حقوق بشر احترام بگذارد، متمرکز است. حال زمان آن فرا رسیده است تا از تعامل مستحکم با بخش های ذیربط مقامات اداره حاکم از طریق ابزار های مناسب برای بلند بردن سطح آگاهی و دانش و پیروی بیشتر از تنفیذ قانون در عملکرد ها در مطابقت به نرُم های بین المللی حمایت کنیم.

در همین راستا، از بازدید اخیر گروهی از علمای برجسته اسلامی کشور های عضو سازمان همکاری اسلامی استقبال می کنم. هیئت علما به تعلیم دختران، حقوق زنان و ضرورت تشکیل یک حکومت همه شمول تمرکز نمودند و تأکید کردند که اینها جز لاینفک حکومت اسلامی در سراسر جهان است. ما می خواهیم که این بازدید ها ادامه یابد. آنها بخشی از گفتگو های حیاتی میان مقامات اداره حاکم و جامعه بین المللی است که با میانجیگری متمر جهان اسلام انجام می شود.

آقای رئیس،

در سطح ولایتی، یوناما موارد بسیاری از مشورت ها میان مقامات اداره حاکم و مردم محل را ثبت کرده است. این مشورت ها هم از طریق ادارات به صورت مؤقت صورت گرفته است. اخیراً، شوراهای ولایتی علماء متشکل از روحانیون و بزرگان قومی در ولایت افغانستان ایجاد شد. این شوراها برای پاسخگویی و گوش دادن به نارضایتی های محلی در نظر گرفته شده اند، اما آن ها بطور مستقیم به رهبر طالبان نیز گزارش می دهند. قضاوت در مورد این نهاد ها که آیا ابزار پاسخگویی، مشوره و یا کنترل اند، بسیار زود است. ما در مورد شوراهای ولایتی علما که اخیراً در ولایت های شیعه نشین بامیان و دایکندی ایجاد شده است و هیچ عضوی از شیعیان در آن حضور ندارد، نگران هستیم.

در پایان این ماه، نشستی در چارچوب مسکو در کازان روسیه برگزار خواهد شد که روی تشکیل یک حکومت فراگیر بحث و متمرکز خواهد بود. اداره حاکم هیئتی را به ریاست وزیر خارجه اداره حاکم به این نشست اعزام خواهد کرد. باوجود اینکه مقامات اداره حاکم به همه شمول بودن ادارات شان تأکید و اصرار می کنند، به نظر می رسد که خلای فزاینده مشروعیت با مردم وجود دارد. عدم اطمینان در مورد حقوق، پاسخگویی، نمایندگی، و توسل به عدالت مانع بزرگی بر سر راه مشروعیت داخلی است. و مشروعیت بین المللی بدون مشروعیت داخلی نمیتواند وجود داشته باشد.

خبر خوب این که، شواهد فزاینده ای وجود دارند که مقامات برحال به مقدار قابل توجه ای کشت کوکنار در افغانستان را کاهش داده اند. دفتر مبارزه با جرایم و مواد مخدر ملل متحد گزارش بسیار مفصلی را در این رابطه در ماه اکتوبر ارائه خواهد کرد. جهان می تواند از این تصمیم که معیشت هزاران تن از زارعین افغان را متاثر ساخته است منفعت حاصل کند. یوناما یک گروه کاری از کشورها را در کابل ایجاد کرده است که به هماهنگی تلاش هایشان جهت ارائه کمک های ویژه به این زارعین و همچنین میلیون ها تبعه افغانستان که در نتیجه تقاضا برای این مواد مخدر در کشورهای دوردست معتاد گشته اند می پردازند. دونه ها امروز در استانبول در مورد افغانستان ملاقات می کنند. ما درخواست های خویش مبنی بر ارائه کمک های بیشتر به این جوامع را تکرار می نمایم.

ضمناً، ما به شدت نگران کمبود تمویل برای فعالیت های بشردوستانه هستیم. تا یک هفته قبل، پلان پاسخ دهی به اوضاع بشری افغانستان ۸۷۲ میلیون دالر دریافت کرده است، که تقریباً فقط ۲۸ فیصد ۳.۲ میلیارد دلری است که درخواست شده بود. بسیاری از برنامه ها به دلیل تمویل ناکافی از قبل تعطیل شده اند درحالی که زمستان به سرعت درحال نزدیک شدن است و زندگی ها با خطر بزرگی مواجه هستند. این بدان معنی است که ۱۵.۲ میلیون افغان در حال حاضر با ناامنی شدید غذایی

مواجه اند که ممکن است در ماه های آینده به سمت قحطی سوق داده شود. من با اصرار از دونرها می خواهم تا به درخواست بشردوستانه ما با سخاوت هرچه بیشتر و قبل از آمدن زمستان توجه نمایند.

همچنین به ابزارهای دوامدارتر و کم هزینه تر برای ارائه کمک ها ضرورت وجود دارد. ما از دونرها درخواست داریم تا کمک ها برای نیازهای اساسی بشری را در راستای چهارچوب استراتژیک ملل متحد برای افغانستان با رویکردی مبتنی بر تداوم خدمات اساسی، تقویت معیشت ها و ارتقای مقاومت جوامع برای منفعت آسیب پذیرترین افراد، به شمول زنان، افراد بیجا شده و عودت کنندگان، مد نظر قرار دهند.

آقای رئیس،

از سال ۲۰۲۲ تاکنون، این شوری به یوناما ماموریت داده است تا یک استراتژی تعامل را در پیش گیرد که برای ملایم ساختن پالیسی های مقامات برحال و آوردن افغانستان به سمت تقارب با نُرُم های بین المللی تلاش صورت گیرد. در داخل کشور، مقامات برحالی که ما با ایشان تماس دائمی داریم رویکردی باز برای تداوم این تعامل از خود نشان داده اند، حتی درحالی که ما همچنان شدیداً بالای موضوعاتی همچون حقوق زنان و دختران و ضرورت به حکومتداری همه شمولتر مخالفت داریم – و این مخالفت های خویش را در جلسات مان بیان می داریم.

اما من بطور فزاینده ای نگران آنچه هستیم که تنها می شود آن را نبود مسیری مثبت در تعامل خویش بنامیم. اگر این جریان ادامه یابد، ما قادر نخواهیم بود که به نگرانی های جامعه بین المللی، نگرانی های اداره برحال، و مهمتر از همه نیازهای مهم مردم افغانستان رسیدگی کنیم.

بسیار واضح است که استراتژی تعامل ما بواسطه بیش از ۵۰ فرمانی که طالبان صادر کرده است و هدف از آنها حذف زنان از زندگی اجتماعی و آموزش می باشد تضعیف شده است. دو سخنران بعد از من، رئیس اجرایی نهاد ملل متحد برای زنان خانم سیما بحوث و خانم کریمه بنون، با جزئیات خیلی بیشتری در مورد تاثیرات ویرانگر این فرامین بالای زندگی زنان افغان صحبت خواهند نمود.

یوناما در همکاری با نهاد ملل متحد برای زنان و سازمان بین المللی مهاجرت به تازگی گزارش ربع وار خویش را در مورد اوضاع زنان افغان براساس بیش از ۵۰۰ مصاحبه به نشر رسانده است. در میان دیگر یافته ها، ۴۶ فیصد زنان گفته اند که طالبان نباید تحت هیچ شرایطی به رسمیت شناخته شوند. این موضوع ادعای مقامات برحال مبنی بر مشروعیت داخلی را بیش از پیش تضعیف می کند.

پالیسی هایی که باعث محرومیت زنان می شوند برای جامعه بین المللی غیرقابل قبول هستند. همه ما این مسئله را درک می کنیم، خصوصاً خودم، بحیث یک زن که به آن منطقه تعلق دارم و هر روز مجبور به برخورد با تاثیرات دوامدار ممنوعیت بالای زنان افغان، به شمول ممنوعیت ایشان از کار در دفاتر خودمان، هستیم.

با این حال سوال این است که به تعامل خویش با مقامات برحال علی رغم این پالیسی ها ادامه دهیم یا به دلیل این پالیسی ها تعامل خویش را متوقف سازیم. دیدگاه یوناما این است که ما باید به تعامل خویش ادامه داده و گفتگوی خود را حفظ کنیم. گفتگو به معنای به رسمیت شناختن نیست. تعامل به معنای پذیرش این پالیسی ها نیست. برعکس: گفتگو و تعامل شیوه ای است که ما از طریق آن تلاش می کنیم این پالیسی ها را تغییر دهیم.

هدف تعامل ما همچنان ارتقای عملکردها در حکومتداری است که انعکاس دهنده نُرم های بین المللی و همچنین میراث فرهنگی و دینی افغانستان باشد. این تعامل می تواند از طریق ساختار بندی بیشتر و هدفمندتر در عین حالی که پایبندی به اصول نیز حفظ گردد مفید واقع شود. یک استراتژی ای که مجدداً چوکات بندی گردد باید در ابتدا اذعان دارد که مقامات بر حال مسئولیت رفاه مردم افغانستان، در تمام ابعاد خصوصاً در رابطه با زنان، را برعهده دارد. یک استراتژی تعامل که مجدداً چوکات بندی شود باید میکانیزم هایی برای رسیدگی به نگرانی های دیرین مقامات بر حال نیز در خود داشته باشد. و این باید شامل یک گفتگوی بین الافغانی از همان نوع که در هنگام قدرت گیری طالبان در آگست ۲۰۲۱ متوقف گردید، باشد. چنین تعاملی به موقف هماهنگ تری از جانب جامعه بین المللی نیز ضرورت دارد. ما در انتظار گزارش هماهنگ کننده ویژه و مشاهدات وی در این باره و موضوعات دیگر هستیم.

آقای رئیس،

نبود اعتماد در همه طرف ها مانعی جدی برای ایجاد اطمینان می باشد اما درها برای گفتگو هنوز باز هستند. افغانستان برای حدود نیم قرن کشوری درگیر منازعه بوده است. این لحظه، علی رغم مشکلات آن، یک فرصت است. ما باید اطمینان حاصل کنیم که درها برای گفتگو بسته نمی شوند.

در خاتمه، امروز در افغانستان صدها دختر به دنیا خواهند آمد. آنها نباید در فقر، محرومیت، تبعیض، یا ناامیدی به دنیا بیایند. آنها باید قادر باشند که تا حد کامل توان خویش در یک افغانستان صلح آمیز که از جامعه جهانی جدا نباشد سهم خویش را ادا نمایند.

تشکر.

Press contact: spokesperson-UNAMA@un.org

[Website](#) | [Twitter](#) | [Facebook English](#) | [Facebook Pashto](#) | [Facebook Dari](#) | [Instagram](#) | [Flickr](#)